

Hanna Filipkowska

"Baśnie dla dorosłych", James W. Parker, "Przegląd Humanistyczny" nr 5 (1973) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 17/52, 241

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

(II) OLSCHOWSKY Heinz: Wieszcz czy robotnik słowa? (albo czym mógłby być dla Broniewskiego Brecht?). "Miesięcznik Literacki" 1973 nr 11 s. 49-52.

W lirycie Władysława Broniewskiego, a także w jego publicystyce, znaleźć można wiele wypowiedzi o poezji. Autor artykułu stara się na ich podstawie zrekonstruować sądy Broniewskiego na temat poezji i roli poety, i dochodzi do wniosku, że odzwierciedlają one wyraźny konflikt: między przyznaniem poezji funkcji wizyjno-patetycznej i praktyczno-konstrukttywnej. Konflikt ten jest, zdaniem autora, charakterystyczny dla całej twórczości poety, którego wobec tego nie można nazwać jednoznacznie ani "wieszczem", ani "robotnikiem słowa". W twórczości Brechta, który należał do tłumaczonych przez Broniewskiego poetów, mógł on znaleźć przykład poezji antypatetycznej, solidarnej ze światem dołów społecznych.

BP/52/61

A.P.

(II) PARKER James W.: Baśnie dla dorosłych. "Przegląd Humanistyczny" 1973 nr 5 s. 95-118.

Analiza porównawcza dramatów francuskiego pisarza Georges Ribemonta-Dessaignesa "L'Empereur de Chine" i S.I. Witkiewicza "Gyubal Wahazar", rozpatrywanych jako sztuki nadrealistyczne, wyprzedzające pierwsze manifesty tego prądu. Autor stwierdza, że obie sztuki są wyrazem reakcji ich twórców na wojnę światową i "zmiany na mapie politycznej i geograficznej", jakie po niej nastąpiły. W obydwu znamieną dla nadrealizmu, senna, koszmarna wizja świata została zmanifestowana przez: 1) deformacje praw świata fizycznego, 2) pogwałcenie albo odwrócenie normalnych praw ludzkiego życia, 3) odwrócenie funkcji przedmiotów i zdarzeń. Obydwie sztuki mieszczą się - zdaniem autora - raczej w szerokiej tradycji nadrealizmu europejskiego niż w granicach szkoły francuskiej.

BP/52/62

H.F.